

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De multiplici fructi eius, in conuersione hominum. XIV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

fit, quicquid vanitatis & contagionis ex prædicta scientia olim cōtraxit, siue ioculariter siue seriose aliquid egit vel dixit, hæc cuncta dignis pænitentia fructibus ad Deum plenè conuersus diluit & purgauit. In cuius rei testimonium, quadã ægritudine tactus, coram sacerdote omnibus illicitis artibus renunciauit, & codices vanitatis igni tradidit exurendos.

6. Agnoscatur in his omnibus diuinæ pietatis sinus immèsus, qualiter omnipotens Deus, quosdam sinit grauioribus peccatis & diuturnis erroribus implicari; & tandè ampliori misericordie apparente ex occulto, renouat perditos ad vitam, & a lapsos suscitât ad pænitentiam; donans nò solum de præteritis criminibus veniam, sed etiam perfectè conuersis, & bene proficere nitentibus, cumulum maioris gratiæ; & quod diabolus instigauit ad confusionis pœnam, Deus nouit ordinare ad altioris gloriæ coronam promerendam. Si enim gaudium nascitur angelis, super vno peccatore pænentiã agente; quam ingens gaudium factum est de eo, qui non solum de propriis malis pœnituit, sed tam multos etiam peccatores ad pænitentiam, verbo & exemplo suo conuertit, atque magnam turbam fidelium ad cœlestia regna trahere laborauit?

CAPVT XIV.

De multiplici fructu eius, in conuersione hominum.

I. **Q**uoniam quidè omnis arbor, Christo attestante, ex fructu cognoscitur: pandendum nunc est, quales ac quantos pietatis fructus hæc arbor protulerit in tam breui tēpore, quo prædicauit. Tribus autem præcipuè arboribus, hunc memorabilem virum & doctum magistrum, dignum duxi comparandum; videlicet oliuæ fertili, cedro sublimi, & palmæ florenti. Ipse enim tanquam lignum fructiferum, secus decursus aquarû plantatus exiit, qui in tempore suo fructus optimos Deo reddidit; quia plenus fluentis scripturarum, veniam Domini sabaoth vbertim irrigauit; vnde botri deuotionis, cum viriditate boni operis excreuerunt, ad laudè Domini nostri saluatoris. Non fuit iste homo Dei arbor sterilis, nec siluestris velut quercus defluentibus folijs; sed reuera fertilis, vt oliua speciosa in câpis; sicut cedrus nobilis, exaltata in Libano; & tanquã palma decora, in monte Sion. Præstitit enim ei misericors Deus gratiam magnã, quam non in vacuû recepit, sed ad vsum boni operis exercuit; vt fieret omnibus exemplum virtutis, qui prius fuerat multis causa erroris & comes vanitatis. Et factus est tanto humilior & feruentior ad bonum, quanto grauius se nouerat errasse in malo,
Quam-

Quam-

Quamobrem spiritu Dei innouatus & accessus operibus misericordiae diligentius insistebat; magno compassionis affectu proximis succurrendo; salutis verbu[m] populis predicando; tristibus & tentatis, tanquam pius animarum medicus, diuinae consolationis solatium adhibedo; & recidiuantes, crebra exhortatione ad primi feruoris statum, precibus & lamentis reuocando.

Psalm. 51.

Matt. 18.

2. Quia ergo multam misericordiam affecutus est à Domino, & hanc cum proximo impertiri studuit in vera charitate largiter & vbique; merito potest cum sancto Dauid cantare & dicere: *Ego autem sicut oliua fructificauit in domo Domini, speraui in misericordia Dei in aeternum.* Non enim incompassius & immisericors extitit, sicut malus ille seruus, qui omnibus sibi dimissis non est misertus conferui sui; sed ab initio conuersionis suae omne debitum in se peccantibus dimisit; pro detrahentibus sibi suppliciter orauit: paratus etiam ad satisfactione[m] prior venire, si quae offendisset; & cum omnibus pacem, salua veritatis defensione conseruare. Nec etiam abscondit pecuniam domini sui, sicut piger ille seruus, propriis commodis intentus; sed donum scientiae ac talentu[m] sibi traditum, ad lucrandas animas fideliter exposuit. Digne ergo oliuae fertili comparatur, qui oleum misericordiae, quod à Deo percepit, in proximos suos pia erogatione transfudit. Praecipue tamen misericordiae viscera, pauperibus clericis, viduis desolatis, & virginibus castitatem seruantibus ostendit, curam paternae sollicitudinis eis impendens; atque omni quo potuit consolationis auxilio, necessitatibus egenorum per se & per alios studuit subuenire.

3. Comparatur quoque non absurdè cedro sublimi, in altu[m] protensa; quia terrena cuncta spernendo, per contemplationem aeternorum creuit in altum; atque per propriae fragilitatis respectum, cor suum fixit in humilitatis profundo; factusque & tanto latior in summo, quanto angustior & depressior in mundo. Cum enim esset tam multis scientijs praeditus, & maximae reputationis inter egregios sui temporis doctores, despexit tamen omne culmen secularis honoris, & simplicium se conformauit moribus; ut si quis eum non cognouisset, vix attendisset aut salutasset. Bene etiam palmae florenti magister iste assimilatur, quae antiquitus victores pugilesque solebant coronari: quia multis laboribus & scripturarum documentis, velut armorum telis contra haereticos, simoniacos, usurarios, proprietarios, focaristas, ac alia copula vitiorum monstra certauit, & vicit; dignus proinde aeternae beatitudinis palma coronari, atque à fidelibus populis debita laudum ueneratione commendari. Ecce iam verus Israelita, & theologiae veritatis deuotissimus praedicator & defensor;

for, qui sic Deum dilexit, vt proximū non negligeret: sic ad cælestia mentem erexit, vt necessitatibus aliorum non deesset: qui non tantum propriæ salutis intendit; sed multis prodesse, & secum ad perfectiorem vitam ducere satagebat.

4. Erat enim vultu hilaris, affatu benignus, mente tranquillus, habitu humilis, victu sobrius, consilio sagax, iudicio discretus; rigidus contra vitia, feruidus ad virtutes; ocium fugitans, semper aliquid utilitatis pro ædificatione exercens; simplicitatem diligens, humilia sectans, cælestia meditans; interna penetrans; lectionibus & orationibus sedulo vacans; Deum semper præ oculis habens, iura Ecclesiæ sollicitè custodiens, atq; secularibus bonū exemplū præbens; nil terreni commodi ex prædicatione quærens; sed animarū lucra pensans, ac gratis sine ecclesiasticis sumptibus euangelizans. Quamuis ergo longeuam vitā non duxit senio fessam, in breui tamen tempore multum fructū prædicatione sua protulit, & deuotissimos post se discipulos ac fratres in diuersis locis reliquit, quos ipse primò nouæ lucis grātia, qua imbutus erat, fideliter instruxit & accendit.

C A P V T X V.

De deuotis congregationibus & monasteriis, ab eo exortis.

1. **O**ptimè autē æterna Patris sapientia superna q̄; clementia prouidit, vt senescenti iam mundo, & ad deteriora vergenti, talis ac tantus magister tanquam cælestis legatus destinaretur, lorica fidei indutus, & sanctitate vitæ suffultus: per quem religio sacra refloresceret, & deuotio Christiani populi, ad diuini cultus studium & obseruantiam decalogi, frequenter eius sermonibus erudita incalesceret, atque opera misericordię in pauperes exerceret. Non enim imperiti hominis opus esse videbatur, tot hominū malitiis posse resistere: & de profunda peccatorū caligine, pereuntes animas ad veritatis lucē reuocare. Sed huic doctissimo viro & in multis experto, gratia diuina prædicandi tribuit facultatem, qui vitæ merito & doctrina cælesti plenissimè instructus, alios præcellebat; & contemptum mundi, non in humana sapientiæ verbis, sed sanctæ cōuersationis exemplis, suis auditoribus efficacius persuadebat. Tantusq; affectus audiendi verbum Dei in populo fuit, vt turbam conuenientē ecclesia vix caperet. Nam multi sua prandia relinquebāt; & negotia necessaria suspendentes, ad eius sermonem pia prorsus auiditate tracti concurrebant. Sæpe namq; duos sermones vno die prædicauit, & quandoq; spiritu feruoris concepto, tribus horis aut amplius sermonem continuit. Prædicauit autem in principioribus

lioribus